

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nerancate nu se pri-
mesc.—Manuscrise nu se
retrimt.

INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI DE ANUNTURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.
Nur. Augensfeld & Emeric Los-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.—
Publicări mai dese după tari-
fi și învoială.—RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

"GAZETA" iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austria-Ungarie:
Pe un an 24 oor., pe șase luni
12 oor., pe trei luni 6 oor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate că-
ștele postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRĂȘOV:
Administrațiunea, Piața m. are,
Târgul Inului Nr. 80, etajul
I. Pe un an 20 oor., pe șase
luni 10 oor., pe trei luni 5 oor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 oor., pe 6 luni 12 o., pe trei
luni 6 corone.— Un exemplar
10 bani.— Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 224.

Brașov, Vineri 11 (24) Octomvrie.

1902.

Conferențele episcopesci dela Buda și archiereii români uniți.

Dăm loc aici următorului articol, ce-l primim sub titlul de mai sus, de la un membru de frunte mîrîn din sinul bisericii române unite:

În 19 ale lunii curente éráși s'a ținut în Buda, în palatul primatelui și sub presiul acestuia, una dintre conferențele, de un timp încóce așa de dese, ale episcopatului romano-catolic din Ungaria.

Intre cei-ce au luat parte la conferența cetim, că s'a aflat și metropolitul Mihalyi, apoi episcopii gr. uniți Szabo, Radu și vicariul capítular Lauran.

În conferența acésta au fost puse la ordinea dîlei: 1) reforma învățămîntului religiunii în instituțele catolice; 2) cestiunea în ce proporțiune să participe învățătorii suplenți din locurile vacante la retribuiri învățătorești. ale cantorilor și cantorilor-învătători; 3) reforma învățămîntului teologic; 4) sórtea romano-catolicilor, cari au emigrat în America din comitatele de mēdă-nopte ale Ungariei. În fine primatele a făcut un raport despre stadiul, în care se află cestiunea autonomiei catolice.

Mărturisesc sincer, că Românii uniți nu le pare de loc bine, când vėd pe episcopii lor, luând parte cu atâta zel la conferențele episcopilor romano-catolici.

A vedé pe capul provinciei metropolitane române unite mergend la conferențele, ce se țin sub presiul altei biserici, și fiind înșirat acolo al treilea după archiepiscopii Samassa și Csaszka, cari nu sunt capi de provincii bisericesci, este pentru Românii uniți o lovitură morală, căci într'asta, orî și cum am lua'o, trebuie să vadă numai umilierea bisericii lor independente.

Pentru-că: séu există acésta biserică autonomă independentă, precum recunosc și vestesc tóte bulele

papale, ce se publică la suirea pe tron a Papilor nou aleși, séu nu. Décă e vorba de biserică autonomă, pentru-ce se se umiléscă séu se lasé a fi degradată, figurând numai cāpetec pe sumanul altei biserici?

Înțelegem, că atunci, când e vorba de interese mai generale catolice, au să se țină conferențe episcopesci generale catolice și la aceste au să ia parte și episcopii uniți în frunte cu Metropolitul, rezervându-i-se acestuia din urmă loc, nu între archiepiscopii romano-catolici. ci alături cu primatele, cum: se cuvine unui cap de provincie.

Programul conferenței mai sus amintite însă ne arată în de ajuns, că la acésta conferență episcopii români uniți n'aveau ce căuta.

Altul e la Românii uniți învățămîntul religios și alte sunt împrejurările lui. Competințe așa dîcend intercalare învățătorești și cantonale n'au, deóre-ce aprópe nici de cele regulate n'au. Altul e învățămîntul teologic la ei și alta este în multe privințe chemarea preoților uniți, ér cu emigrarea romano-catolicilor din comitatele Ungariei de nord și cu autonomia romano-catolicilor Românii uniți, har Domnului, n'au nimic de a face.

Ce înțeles are prin urmare participarea archiereilor români la conferența episcopilor romano-catolici din Buda?

Ar avé episcopii români uniți despre ce se sfătuiésca în fie-care an cu săptămânile sub presiul legal și natural al Metropolitului lor, deocamdată cel puțin, până când s'ar aduce óre-care rēnd și sistem în biserică. Ar avé să confereze de exemplu asupra unor cestiuni, precum:

Organisarea guvernării dieceselor și a bisericii întregi pe nisce base și după nisce principii corēspondētóre cerințelor timpului, care se înclocuésca „bene placet“-ul episcopesc

și totala lipsă de principii de guvernare, ce amenință biserica cu destrămare;

crescerea clerului tinér așa ca nu numai să îngăne bine-rėu frase latinesci, ci să fie pētruns în inimă de sântenia chemării sale. Să, scie fi adevérați părinți ai poporului, părginit și asuprit de tóte laturile;

aplicarea în parochii a acestui cler tinér într'un mod, care de-o parte să satisfacă interesele religióse, de altă parte justele pretensiuni ale susțitorilor bisericii și clerului, adecă ale credincioșilor;

disciplinarea clerului, îngrozirea de binele lui moral și material și ferirea membrilor lui de rușinósa umilire înaintea solgăbirėilor, ca să fie recomandați pentru a primi ajutor de stat cât mai mare;

starea scăpētată, de nu chiar desperată a șcólelor și a învățătorilor, apoi supravegherea și dirigiarea învățămîntului poporal confesional de cătră ómeni de specialitate și pedagogi destoinici și cu esperiență.

Învățămîntul religios al junimei de ambele sexe, care învață pe la institutele străine, unde ea este înștrēnăată cu desėvirșire de la religiunea și ritul séu, fiind forțată să participe la serviciul divin de alt rit, ér ritul ei nebăgāndu-se de loc în sémă;

crescerea în moravuri bune și în frica lui Dumnezeu a junimei ieșite din școle etc. etc.

Nimeni nu va puté nega, că ținend conferențe sub presiul capului bisericii române unite, a metropolitului, asupra acestor și altor cestiuni vitale, în dîlele grele, ce le străbatem, episcopii noștri gr. uniți i-ar aduce bisericii un folos neprețuit de mare, și că în cazul acesta ar fi feriți de a se espune orgoliului unor episcopii străini, îmbuibati, cari fac politică militantă prejudicióasă desvoltării poporului și bisericii române.

În camera ungară a prezentat ér ministrul de finance Lukács proiectul de budget pe anul 1903. Bilanțul sarcinelor ordinare: Incassări 1,051,555.204, cheltueli 1,000,664.498, *excedent* în sarcinile ordinare: 50.890,706. La sarcinile estraordinare: 89,798.172 cor., cheltueli de tranșiție și investițiuni, față cu 39,381.270 cor. incassări estraordinare, prin urmare un *deficit* de 50,416.902 corone. Sarcini ordinare și estraordinare la olaltă: Incassări 1.090,936.474, cheltueli 1.090,462,670, prin urmare *excedent* 473.804 cor., cu 286.654 cor mai mare de cât *excedentul* din 1902. La cheltuelile ordinare *urcări*: lista civilă 2 milióne, cheltueli comune 2³/₄ milióne, la regiile statului 5³/₄ milióne, la postă, telegraf, căile ferate și *subvenționarea instituțiilor culturale* 18 milióne. Pe de altă parte la căile ferate vedem o economie de 10 milióne. O sumă mai mare, 13 milióne, va fi necesară pentru îmbunătățirea salarelor funcționarilor de stat.

Sporirea contingentului de recruți. Comisiunea pentru apărarea țerei (armată) a ținut până acum două ședințe, în care s'a ocupat cu două proiecte de legi însemnate: provisoriu armatei și contingentul de recruți pe 1903, ér în legătură cu acésta proiectul despre întrebuintarea rezerviștilor suplinatori în armata comună și la honveđime până când se va întregi contingentul de pace necesar.

Ministrul de honveđi br. Geza Fejérvári a spus, că guvernul cere cu 20,000 *recruți mai mult* pentru contingentul anului viitor și a declarat, că întrebuintarea rezerviștilor suplinatori în contingentul de pace al armatei comune și al honveđimei se face din necesitate până când se va stabili definitiv înmulțirea contingentului de recruți, ceea-ce nu se va puté evita. Numărul rezerviștilor suplinatori este actualmente de 371,257 ómeni. Din numărul acesta se va lua pentru armata comună și honveđime 11,550 ómeni.

Proiectele acestea au făcut senzație și presa maghiară opozițională profită de ocașione pentru a produce un curenț os-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Constant Guignard.

De Jean Richepin.

A l'action! au mal!
le bien reste ignoré.

A. de Musset.

Soții Guignard, căsătoriți din dragoste, doriau din tótă inima să aibă un fiu. Ca și cum mica ființă, atât de mult dorită ar fi vrut să zorésca împlinirea dorinței lor, veni în lume înainte de termin. Mamă-sa muri în lehzuzie; tatăl-sėu nepuțend suporta pierderea soției, se spāndură de desperare.

Constant Guignard avú o copilărie exemplară, dér nefericită. În colegiu căpeta pedepse, pe cari nu le merita, bătai menite altora și era bolnav de câte-orî se întempla să fie dîuă de compoziție. El își termină studiile cu reputația de hipocrit și tândală. La baculaureat, el făcú traducerea latină pentru vecinul séu, care

trecú, ér el însuși fú eliminat din examen pe motiv, că a copiat.

Nisce întemplări atât de nenorocite în vieță, ar fi stricat o fire ordinară. Constant Guignard era însă un suflet de elită, și convins, că fericirea este recompensa virtuții, se hotări să învingă nenorocirea prin eroism.

El întră la o casă de comerciú, care a ars a doua dî. În mijlocul incendiului vėdend pe stăpānul séu desolat, se aruncă în flacări, să salveze cassa. Cu pėrul pārlit, cu membrele acoperite de răni, cu pėricolul vieții, reuși a deschide cassa și a scóte din ea tóte hárțurile de valóre.

Focul însă le arse în mánile sale. Când a eșit din foc, doi sergenți îl apucară de guler, și peste o lună fú condamnat la cinci ani închisóre, pentru-că a încercat a-și apropria, cu ocașionea unui incendiu o avere, care nu era de loc primejdută în cassa de fer incombustibilă.

În penitenciarul central, unde era închis, a isbucnit o revoltă. Sărind în ajutorul unui gardian atacat, fi puse fără

voia sa pedecă, gardianul cădú și fú masacrat de rebeli. El fú deportat pe două-deci de ani la Cayenne.

Sciindu-se nevinovat, a evadat, s'a întors în Franța sub un nume străin, credea că a scăpat de fatalitate și se puse să facă bine.

Într'o dî, vėdú un cal, care își luase vėnt și ducea trásura drept într'o rîpă. Se aruncă înaintea calului, care îl tirăe după sine, fi rupe două cóste, dér reuși să împiedece catastrofa inevitabilă. Însé calul își iea din nou vėnt, se aruncă ca turbat în mijlocul unei aglomerații de ómeni, calcă și sdrobescce un moșneag, două femei și trei copii. În trásură nu era nimeni.

Disgustat de actele de eroism, Constant Guignard se hotăresce a face binele în taină și se consacră ajutorării miseriiilor ascunse. Dér banii, pe cari fi dádea femeilor sėrace, fi cheltuiau bărbații lor prin cărciume; hainele ce le împărția lucrătorilor, deprinși cu frigul, pricinuiau lucrătorilor răcir și bóle. Un căne rėtăcit,

pe care-l strinse de pe uliți, turbà și mușcă șese persóne din mahala, ér soldatul pe care îl plăti, ca să facă serviciu militar în locul altuia, vėndú dușmanului cheile unei cetăți.

Constant Guignard cređú, că banii fac mai mult rău, decât bine și că în loc să-și risipésca filantropia în mai multe părți, mai bine ar fi, să o concentreze asupra unei singure ființe. El adoptă decí o tinéră orfană, care nu era frumoasă, dér era înzestrată cu tóte calitățile bune, și o crescú cu iubirea unui părinte. Dér vai! el fú atât de bun și atât de amabil față cu dēnsa, încât într'o sēră se aruncă la piciórele lui și fi mărturisí, că îl iubescce. El se încercă a o face să înțelégă, că a considerat-o întotdēuna ca pe o fică a sa și că s'ar simți culpabil, cedānd ispitelor. Ii promise însă, că va căuta să o mărite cât mai curēnd. A doua dî o găsi sinucisă înainte ușei sale.

Constant Guignard se hotări a renunța la rolul de binefăcētor și se jură, că de acum înainte, pentru a face bine, se va mulțumi a împiedeca rėul.

til guvernului. Mai ales proiectul, ca reserveciile suplinitoare (cei cari sunt chiermati torma pentru exercicii de 8 septemmani) se servesc 3 ani in armata comuna si 2 ani la honvedime (in numar de 11,550), este care irita pe anumite cercuri. „Fugg. Magyarorszag“, organul lui Kossuth Ferencz, publica un articol violent in contra guvernului in care dice intre altele: „De-odata trebuie se se urce lista civila si se se sporcesca armata. Milioane trebuie se se jertfesc spre acest scop din buzunarul natiunei si 20.000 de familii trebuie, pote, se fie ruinate pe intraga vieta. Cum nu, caici dora... Ungaria nu pote fi fericită, decă n'are cu 20,000 soldati mai mult. Reprezentanta legală a capitalei se va ocupa mane cu atentatul lui Coloman Szell. Nu pote fi indoială, că răspunsul are se fie o protestare furtunosă. Si protestarea acesta va bubui in tera intraga si se va reintorce cu forta inspaimentatoare in legislatia natiunei. Cutezanta ciuică, care pretinde mereu jertfe, er in schimb nu da de cat umilirii, nu mai pote se escedeze mult timp. Astfel de lovituri de sbiciu vor descepta mai de graba conscienta dormitanta a natiunei...“

Cam asa scriu si celelalte foi opozitionale. „Egyetertés“ numesce „brutale“ pretensiunile guvernului.

Socotelile făcute.

Sub acest titlu publicistul italian d-l Benedetto de Luca scrie in diarul „Universul“ despre visita studenților italieni următoarele:

Ei răspunseră cordialei invitațiunii a colegilor lor din Bucuresci și veneau modestii turisti în România pentru o preambulare de plăcere, pentru o săptămână de excursiuni și de petrecere. Dér fu de ajuns se trecă pasul Predealului, pentru-ca cei 17 studenți și neo-doctori se devină dintr'odată, ca 17 apostoli ai unei nouă religiuni.

Si importanța lor crescă din stațiune în stațiune. La Predeal fură primiți cu căldură, la Ploesci căldura deveni entusiasm, la Bucuresci entusiasmul ajunse la delir. Ei intrară aici ca triumfători. Erau 17 studenți și deveniră, pentru o săptămână, cele mai importante personaje din totă țera românească.

Si flori, surisuri, aplause, aclamațiuni, banchete, primiri și sărbătoriri, fără întreprupere, fără o clipă de respirat. Ei fură conduși peste tot, ca se cundescă tot. Ei fură disputați, răpiți, agățați, trași în drépta și în stânga. Fură însă obligați să renunțe la repaus și la somn. Si puțin a lipsit, ca se nu fie din casa marilor și extenuantelor osteneli, duși la spital.

S'a dis, că s'a ajuns la exces. Pote. — Dér cine scie se înfrâneze entusiasmul unui popor și transportul bucuriei fratelui pentru frate?

Sigur pentru-că acesta n'a fost o primire făcută la 17 studenți italieni din partea colegilor lor români: acei 17 tineri crescără până la număr de popor și la semnificarea de simbol. Ei au dispărut órecum înaintea figurei pe care ei o în-

carneau, înainte ideii pe care o reprezentau. Si nu fu numai tineretul studios, dér fu tot poporul român, care a înțeles, că în cele 17 persoane se sărbătoria o națiune, o istorie, o civilizație, sângele sângelui: Italia.

Cine vorbi de înfrățire nu fu exact. Fraterniséză doi străini, dér doi frați nu pot decât se se recunoscă astfel. Si acest sentiment de înfrățire a celor două națiuni trăsese atât în sânge, în instinct, în afecțiuni și chiar în istoriile celor două popóre, că ori unde un Italian și un Român se găsese împreună, ajunge a pronunța un nume, Roma, pentru-ca două mâni instinctiv se se întindă și într'o aruncătură de ochi se se înțelégă.

S'a dis, că s'a voit se se facă o demonstrație a latinității. Ideea este în totdeuna bună, dér îndeplinirea ei putea se pară pleonastică. Se facă una din panslavism Rușii la Șipca: nu este nevoie, ca se facem una de panlatinism la Bucuresci. Descendența etnică a poporului român, pozițiunea geografică a lui însuși, însemnéză și prețuesce mai mult ca o demonstrație de panlatinism.

Poetica și abusată expresiune a lui Alexandri de „sentinela înaintată a latinității“, nu numai include pentru România un adevér de rasă și un mandat de civilizație, dér impune încă un program politic bine definit. Ori România va fi latină cu latinii, ori nu va mai exista. Numai orbii nu o véd și cei séraci cu duhul n'o pricep.

Aceste sărbători așa-dér fuseră cu totul un avént și cu totul un irresistibil impuls al inimei, dér ele nu trebuie se trecă ca o adiere, fără se lase nici o urmă. Entusiasmul este util când fructifică, impulsul este util când mână înainte. Frumósele cuvinte valoréză, dér valoréză mai bine faptele bune. Bilanțul vorbelor nu servește la nimic, când el nu inspiră un program de acțiune.

Ca România se nu iubescă Italia și acesta se schimbe același sentiment cu ea, este un fapt acum indiscutabil: aceea ce împórtă e de a sci trage din această iubire reciprocă un reciproc avantaj. Care? Acela, pe care-l vom vedé mane.

Benedetto de Luca.

Asociațiunea

pentru Cultura poporului român din Maramureș.

Anul 1860 a fost de mare însemnătate și fericitor pentru poporul românesc din Maramureș, deóre-ce în acel an a venit de paroch în S-Slatina și de vicar al Maramureșului neuitatul episcop Michail Pavel.

Vicariatul român din Maramureș s'a înființat în an. 1778 cu decretul reginei Maria Teresia „Pro remotius situatis Districtibus Valachicis cum annuis 800 florenibus ex proventibus vacantis Episcopatus Magno-Varadinensis“.

Insé după-ce s'a curmat seria episcopilor români din Maramureș și după-ce parochiile române din acest comitat au ajuns sub jurisdicțiunea episcopilor ruteni de la Muncaciú (Ungvar), Maramureșul

numai când și când a avut câte un vicar de origine român, ba în urmă a perduț și parochia Sighetului menită pentru reședința vicarilor români. Acestă parochie mai târziu în 1871 s'a recăștigat prin M. Pavel pe séma Românilor, și adî în Sighet este parochie română cu biserică, școlă, casă parochială și sediul vicarial.

În 1853 adnectându-se parochiile române din Maramureș cătră diecesa nou înființată a Gherlei, afară de parochia Sighetului, care a rămas în mâna Rutenilor, a fost necesar, ca se se numescă în Maramureș un vicar român, care se apere interesele bisericelor, a școlilor și ale poporului.

Episcopul prim al Gherlei Ioan Alexi a aflat pe bărbatul acomodat în persóna lui Michail Pavel, și deși ar fi avut mare trebuință de dênșul ca notar consistorial, totu-și l'a trimis în Maramureș, dispunându-l de paroh în Sat-Slatina, de-odată și de vicar român al Maramureșului.

Starea învățământului școlar din Maramureș în 1860 a fost fórte slabă, au lipsit cu desevírșire învățătorii și în școlile câte erau, predau cantorii bétřáni, așa dícând numai rugăciunile și ceva din catechism. Pe teritoriul diecesei Gherlei era numai o preparandie, la Năséud.

Védénd vicariul Michail Pavel starea acesta desolată a școlilor și a învățământului, și-a propus înainte de tóte a organiza în comitat învățământul școlar. Școlile i-au plăcut neuitatului vicar-episcop în totă viéta lui, sciind bine, că a cui e școlă, a acelaia este și poporul.

În timpurile acelea în fruntea Maramureșului a stat Iosif Man, comitele suprem, un bărbat zelos și doritor pentru înaintarea întellectuală a poporului român. Dênșul a fost amic bun cu Michail Pavel. Cătră dênșul s'a adresat déră vicariul Maramureșului și l'a rugat se-i steie în ajutor pentru înființarea unei preparandii române în Sighet, ca ast-fel crescându-se docenți abili, se se crească și poporul cel de la sațe.

Afară de comitele suprem Iosif Man, au mai fost în comitat și alți bărbați zeloși, precum Gavriil Mihalyi septemvir, Vasiliu Mihalca mai târziu vice-comite, Ioan Jurca, vice-comite, Petru Mihalyi ablegat dietal, Petru Lipsey, Sigismund Pop, Nicolau Iody, Vasiliu Dragoș, Ioan Fabian, Ioan Dunca, Michail Rednic, Georgiu Anderco și mai mulți din clerul din vicariat.

Adunarea primă pentru înființarea preparandiei române din Maramureș s'a ținut în Sighet la 5 Faur 1861 sub presiuduul lui Iosif Man, comitele suprem, fiind notar al ședinței Petru Mihalyi.

În acea adunare s'a decis înființarea preparandiei române din Maramureș. Tot atunci s'a decis a-se cere de la Erariu ca dar casele numite Szegedy din piața Si-

ghetului, cu un teritoriu de 4 jug. intravilan. Acele case și intravilan, mulțamită zelului neuitatului Iosif Man, s'au și dobândit, adecă Maiestatea Sa prea bunul nostru monarh cu resoluțiunea prea înaltă din 13 Aprilie 1861 a binevoit a dona intravilanul de sub nr. 168 din piața Sighetului, prețuit atunci la 12.000 florini, poporului român din Maramureș pentru înființarea unei preparandii române, cu espresa poruncă, cum-că casele și intravilanul se se pótă folosi numai spre scopul menit.

După acesta în adunarea din 3 Sept. 1861 s'a decis a-se face statutele „Asociațiunei pentru Cultura poporului român din Maramureș“, cu menire de a înființa preparandia română.

Cu redactarea proiectului de statute s'au însărcinat Michail Pavel, vicar, Petru Lipsey, asesor la tribunal, Ioan Fabian și Petru Mihalyi, advocați.

Proiectul de statute s'a făcut și s'a primit, dér între schimbările politice de pe acele timpuri, s'au aprobat numai în 10 Iulie 1868.

Astfel în 1861 s'a înființat cea dintăiu „Asociațiune pentru cultura poporului român“ din patrie și în special din Maramureș, fiind asociațiunea noastră cea mai vechie dintre asociațiunile române din patrie.

Binefacerile acelei asociațiuni au fost și sunt nespuse de mari. În anul școlastic 1861,62 deja s'a înființat preparandia română din Sighet sub dirigința vicariului Michail Pavel și a zelosului profesor Ioan Busița, bărbat învățat din Transilvania.

A fost lucru greu înființarea preparandiei române din Sighet, dér mai grea a fost susținerea ei. Insé mulțamită zelului bărbaților fruntași români, al clerului și al poporului, și mai ales al vicariului Michail Pavel, acea preparandie a existat 10 ani numai și numai din ofertele poporului român din Maramureș. De-odată cu înființarea asociațiunei și a preparandiei române din Sighet s'au trimis liste de subscripție și în anul prim deja s'au subscris aprópe 7000 florini.

Din preparandia română din Sighet au eșit în cei 10 ani, 120 învățători bine cualificați, dintre cari unii viețuesc și adî. Cum-că acei învățători au fost la culmea misiunii lor, pot adeveri bărbații aceia, cari au eșit din școlile conduse de dênșii.

În școlile din Maramureș s'au sistemisat plățile învățătorilor și au fost numiți învățători bravi, încât pe la 1870 deja, școlile populare din Maramureș, după cele din Năséud, au fost mai mult lăudate în intréga diecesă a Gherlei, ceea-ce se pote adeveri cu rescriptele episcopesci și ale inspectorilor școlari.

(Va urma.)

Nu peste mult dădu de urma unei crime, pe care o plănuia un amic al său. Ar fi putut se-l denunțe la poliție, dér preferă se încerce a împiedeca, de cât a perde pe criminal. Se puse deci a cerceta totă afacerea, fi descoperi tóte firele și aștepta momentul de a puté dejuca totul. Dér mișelul, pe care voia se-l cruce, află totul, comise totuși crima, și... Constant Guignard fu arestat.

Rechisitoriul procurorului general contra lui Constant Guignard a fost o capo d'operă de logică. El recapitulă totă viața acusatului, copilăria lui deplorabilă, pedepsele primite, espulsarea dela esamene, îndrăsnela cu care a furat hărțile de valóre, complicitatea odiósă în revolta de la penitenciar, evadarea din Cayenne, întórcerea în Franța sub nume fals. Din acest moment, oratorul atinse culmea elocuenței judiciare.

El stigmatiză pe acest hypocrit, pe acest corupțor al cămnicilor cinstite, care pentru a-și mulțumi patimile, trimitea bărbații la cărciumă se bea pe banii lui, pe acest fals binefăcțor, care prin daruri

stricacióse căuta se-și câștice o popularitate bolnăvicioasă, pe acest monstru ascuns sub mantaua unui filantrop.

Procurorul analiză cu oróre perversitatea rafinată a acestui scelerat, care strângea de pe uliți câinii turbați, pentru ca se-i asmuțe contra ómenilor, a acestui demon, care iubia réul pentru réu, care a riscat se i-se rupă două óste, oprind un cal, care își luase vânt, și pentru ce? Pentru a se bucura védéndu-l, cum luându-și din nou vânt, omórá bétřáni, femei și micí copii nevinováți. Ah! un asemenea miserabil, era capabil de orí ce! Fără îndoiélă el a comis multe alte crime, rămase nedescoperite. El a fost complice și la trádarea patriei, caici el plătise pe soldatul, care a vëndut cheile.

Ér încât pentru sêrmăna orfană, pe care a crescut-o și pe care a găsit-o într'o diminéță mórtă înainte uși sale, cine altul a asinat-o, decât tot el? După atâtea crime, nici nu mai e nevoie, de a insista asupra ultimei sale fărădelegi. De aceea acusatul, cu tóte că tăgăduesce în mod impertinent, trebuie pedepsit cu estrema rigóre a legii.

Fată cu un asemenea requisitoriu, avocatul lui Constant Guignard nu puté pleda, decât invocând motivul, că acusatul este neubun. El și-a dat totă silința de a face pe judecătorii se credă, că au de a face cu un criminal patologic, care suferă de *nevrosa réului*, presentă pe clientul său ca un monoman iresponsabil, inconscient, și că asemenea criminali trebuie duși mai degrabă la casa de nebuni, decât la tribunal.

Constant Guignard fu condamnat la móрте cu unanimitate.

Ómenii virtuóși, pe cari ura crimei fi făcú feroci, nu mai puteau de bucurie și strigară bravo.

Móртеa lui Constant Guignard fi fu ca și viéta, esemplară, dér nefericită. Se ureă pe eșafod fără frică și fără se poseze, cu seninătatea unui martir. În momentul suprem, sciind, că călélul era om sérac, cu familie numérosă, fi aduse la cunoștința cu blândețe, că i-a lăsat moștenire totă averea. Călélul emoționat de acest noroc, nu l'a putut executa repede

și de trei orí s'a încercat, până a reușit, se-i taie gátul.

Trei luni după esecutare, un prieten întorcându-se dintr'o călétorie, află de sfirșitul trist al acestui om onest, ale cărui merite numai el singur le sciea. Pentru a repara, cât mai era posibil, injustitia sorții, comandă un monument sepulcral frumos și scrisse pentru amicului său un epitaf. A doua și muri și el lovit de apoplexie. Dér cheltuielile fiind plătite dinainte, ghilotinatu-lui i-se făcú monumentul. Lucrătorul însă însărcinat se graveze epitaful, cređu de cuviință a corigea o literă réu făcută din manuscript. Și bietul om de bine, necunoscut totă viéta sa, zace în mormântul său cu acest epitaf:

Ci gít Constant Guignard, homme de rien.)

Trad. de Onița.

*) Aici zace Constant Guignard, om de nimic. — Gravorul a schimbat litera *b* din cuvântul „bien“ (bine) în *r*, făcând din „bien“ — „rien“ (nimica).

Nota traducătorului.

SCIRILE DILEI.

— 10 (23) Octombrie.

Studentii italieni. Se știe că Joia trecută n'au plecat decât 14 dintre studenții italieni din Bucuresci. Trei dintre ei și adevărații profesori Giglio Tos, președintele senior al federației „Corda Fratres”; Persico, avocat și vice-președinte senior al secțiunii din Roma, și Vitali, student, au rămas în Bucuresci și au plecat numai luni seara din capitala română cu trenul de Verciorova.

Una din cauzele pentru care aceștia trei au rămas încă câte-va zile în țară a fost, că au așteptat să sosescă din Milano statueta de marmoră a „Minervei”, pe care studenții italieni au dăruit-o studenților români.

Predarea acestei statuete a „Minervei”, simbolul „Cordei Fratres”, era să se facă de numiții trei domni în mod solemn Sămbătă la Ateneu. Der nesosind până atunci, d-l Giglio Tos cu cei doi soți ai săi au plecat, rămânând ca după sosirea statuei studențimea italiană să delege un reprezentant al său, care să o predea studenților români.

Mai înainte de plecarea Giglio Tos, Persico și Vitali au adresat o scrisoare de mulțumire tuturor diarelor din Capitală, prin care mulțumesc autorităților, studențimei române și presei pentru partea de sacrificii ce fie-care au de spus cu ocaziunea primirii studenților italieni în Bucuresci și în celelalte orașe din țară. Apoi au deus cărțile de viză la cercul italian, la Uniunea studenților români și la d-l Luigi Cazzavillan directorul „Univ.” și luând câte-va trăsuri împreună cu comitetul de recepțiune și cu mai mulți studenți au pornit la gară.

D-l Jean Demetrescu, președintele „Uniunii”, a plecat pentru a însoți pe cei trei din urmă oșpeți italieni, până la Verciorova.

D-l Luigi Cazzavillan, directorul „Universului” a primit de la T.-Severin, din partea studenților italieni, următoarea telegramă:

„Generosului italian, tenacului luptător al ideii latine, fi exprimăm sentimentele recunoștinței noastre cele mai vii”.

Viriliștii români în comitatul Hunedóra. Etă numele acelor Români, cari au fost luați în lista viriliștilor la comit. Hunedórei pe anul 1903, printre cei 259 de viriliști. Sunt luați în listă domni Dr. I. Mihai, Orăștie cu cor. 6350.24 (d); I. I. Vuleu, Orăștie cu cor. 1137.75; B. Popovici, Hațeg cu cor. 1016.36; Nicolae Vlad Orăștie cu cor. 795.78 (d); Dr. St. Erdélyi Orăștie cu cor. 761.53 (d); Dr. A. Hossu L., Deva cu cor. 733.40 (d); P. Șerban Sânto-Halma cu cor. 732.24; Ionuț Ștefănescu. Cugir cu cor. 727.70; G. Popovici Leșnic cu cor. 662.32 (d); A. P. Barcianu Orăștie cu cor. 661.67; Fr. Hossu-L., Deva cu cor. 699.94 (d); Dr. A. Muntean Orăștie cu cor. 560.40 (d); Aron Feier, Brad cu cor. 548.60; Mih. Bontescu, Hațeg cu cor. 473.26 (d); Al. Petroviciu, Zam cu cor. 466.95; I. Baci, Hațeg cu cor. 429.51; I. Dima jun. Lupeni cu cor. 428.36; St. Albu, Brad cu cor. 407.14; G. Împărat, Brad cu cor. 406.66; Ioan Stanciu, Brad cu cor. 405.30; Iosif Indrieș, Băcăinț cu cor. 395; Al. Pop, Petroșeni cu cor. 386 (d); St. Șelariu, Hațeg cu cor. 379.86; S. Corvin sen., Orăștie cu cor. 379.77; R. Mureșan, Lunca cu cor. 371; S. Chirca, Hunedóra cu cor. 370.75; Dionisie Ardelean, Deva cu cor. 366.71; Dr. G. Suci, Hațeg cu cor. 355.68 (d); Nic. Obădău, Brad cu cor. 358.64; Ios. Petrovici, Dobra cu cor. 350.59; Manasie Iar, Simeria cu cor. 340.68 (d); N. Stoiichița, Hunedóra cu cor. 322.62; T. Doboș Hațeg cu cor. 332.53; Ioan Cutean, Brad cu cor. 321.35; Vasile N. Bidu, Orăștie 316.32.

Testamentul defunctului mare mareșal G. Filipescu. Măști la orele 12, în camera de consiliu a d-lui prim-președinte al tribunalului de Ilfov, d-l N. Schina președintele tribunalului, a procedat la deschiderea testamentului defunctului mare mareșal G. Filipescu, în prezența d-nei Lydia Filipescu, soția mult regretatului G. Filipescu. Testamentul valabil și bun, care stă în picioare, este cel din urmă dat din 20 Decembrie 1901. Prin acest

testament se institue legatară universală a întregii sale averi d-na Lydia G. Filipescu. D-sa va lua în stăpânire toate mobilele, tablourile și lucrurile de artă, cari împodobesc palatul său din strada Dionisie, împreună cu întreg usufructul averii sale, atât de la casă cât și de la moșiile sale. Urmăză apoi dispoziția, care arată calitățile inimei filantropului neuitatului Filipescu. Această dispoziție constă: că după moartea soției sale, *întreaga sa avere va trece în posesiunea Eforiei Spitalelor civile*, care va clădi și va întreține un *asil pentru orbi și persoanele infirme*, incurabile, cari vor fi ținute în acest asil până la sfârșitul vieții lor. Această faptă nobilă și umanitară, vorbește de la sine.

Fișpanul Bauszner și „ideia de stat maghiar”. Din Clușii li-se scrie foilor ungurești, că fișpanul *Guido Bauszner* din Făgăraș a adresat zilele trecute o scrisoare către primarul orașului Clușii. În scrisoarea aceasta Bauszner dăce între altele, că fie-cine poate să se fericescă în țara acesta în privința religioasă și politică, însă două lucruri se așteaptă de la or-cine: 1) să accepte pe deplin punctul de vedere al ideii de stat maghiar, prima condiție a recunoșterii și respectării imperiului Sf. Ștefan; 2) cu toate ocaziunile să sprijinască consolidarea și sporirea puterii statului maghiar și încrederea deplină între regele constituțional maghiar și națiunea maghiară. — Am fi ajuns așa-dér ca fișpanii să deie rețete de conduită politică.

Numărul comercianților și meseriașilor români din Alba-Iulia e în total de 218, și anume: comercianți 3, calfe de prăvălie 6, elevi de prăvălie 3; *măestri* 79 reprezentând 17 branșe, sodali 89, la 14 soiuri de meserii; elevi 101, la 14 soiuri de meserii.

Țăranii și finanții. În comuna *Târcaia* din comitatul Bihorului au eșit zilele acestea la fața locului finanții din Beiușii Vajna Iózsef, Toth Gustav și Uranyi Istvan, ca să se facă revizie pe la locuitorii, cari ferbiau rachiul fără licență. Țăranii au atacat pe finanți cu ciomege, ér aceștia au făcut întrebuintare de arme și au străpuns cu baioneta pe țăranul Oláh Iános. Procurorul din Oradea a eșit la fața locului să facă anchetă.

O schimbare de nume pentru 300.000 corone. Țăranul Andrei Hajdinak din Oroszlo (Baranya) a petiționat la ministrul de interne, ca să-i permită a-și schimba numele în *Szelier*. Ministrul l'a refuzat pe motiv, că nu e permis, să-și schimbe cineva numele, de cât pe ungurește. Hajdinak a făcut atunci o a doua petiție, la care a acclat și copia testamentului, făcut de răposatul morar Andrei Szelier, care își lasă totă averea lui Hajdinak cu condiția însă, ca acesta să-și schimbe numele în *Szelier*. — Fiind acesta un argument atât de convingător, d. ministru a binevoit a face de astă-dată excepție și a îngăduit să se facă schimbarea acesta de nume, fără să mai ceară de la Hajdinak luarea unui nume maghiar.

Atentat contra unui tren. Trenul personal ce venia alaltă-eri din Budapesta spre Clușii, a trebuit să se oprască subit în apropiere de stațiunea Macău, fiind-că pe șine erau îngrămădiți o mulțime de bolovanii. Pasagerii, creșdnd, că s'a întâmplat v'ro catastrofă, au fost cuprinși de-o panică grozavă. Incidentul a fost raportat la Clușii, unde se răspândise vestea, că s'a întâmplat o teribilă catastrofă. Ancheta, trimisă la fața locului a constatat, că nici o persoană n'a fost rănită, și numai locomotiva și două vagoane au suferit stricăciuni în urma oprirei subite a trenului.

Praga va căpeta archiduce. Cehii au o veche pretensiune: să locuască în Praga permanent un archiduce. Dorința acesta a Cehilor se împlinesce acum. O telegramă din Viena anunță, că fratele mai mic al moștenitorului de tron, archiducele *Carol Ferdinand*, va fi avansat în 1 Noemvrie la gradul de general și noul

general va locui în Praga ca comandant de brigadă. În Hradsin s'a aranjat deja o locuință pentru archiduce.

Proiecte de legi nouă. Ministrul president unguresc a anunțat, că într'una din proximele ședințe ale dietei va prezenta următoarele proiecte de legi: despre *imigrare și emigrare*, organizarea *poliției de granițe*, reforma *afacerii pasaportelor*, controlarea *străinilor* și înființarea a *trei cercuri gendarmeresci*.

Un anarchist arestat. În Paris a fost arestat în ziua de 21 Octombrie un anarchist, înarmat cu revolver și pumnal, în momentul când se încerca să escaladeze grilajul de la grădina Elisée (unde locuesce președintele republicei.)

Camera advocaților din T.-Mureșului a înscris în lista camarei pe d-l Dr. *Alexe David*, ca avocat cu reședința în Năsăud.

Lesă-Maiestate. Nu de mult a apărut în Zenta o carte de Dr. Anton Kalmár, care se ocupă cu doctrinele științelor de stat ale lui Gustav Beksics. Cartea acesta conține mai multe pasager pe cari procurorul le-a incriminat pentru lesă-Maiestate și insultarea membrilor familiei domnitore. Judecătorul de instrucție, la propunerea procurorului, va sesisa exemplarele cărții, ér Kalmár va fi dat în judecată.

Un călindar confiscat. Poliția din Timișoara a confiscat călindarul „*Illustrierter Landboten-Kalender*” editat de d-l Karl Krausshaar, redactorul diarului „*Landbote*”. Poliția, care din cele 10.000 exemplare n'a putut confisca, de cât 1000, ține afacerea în secret. După cum spun foile din Budapesta, confiscarea s'a ordonat pe motiv, că pe coperta calendarului era emblema Ungariei, ér în corpul calendarului se află portretul colorat al agentului de emigrări Missler din Brema și nisce inserate, cari ar îndemna poporul la emigrare.

Prinderea lui Iancoff. Sciri oficiale confirmă prinderea șefului de bandă *Iancoff* fost locot.-colonel în armata bulgară. Curios este că el a fost prins de Bulgari, cari nu au voit să facă cauză comună cu el.

Erupțiuni vulcanice. La New-York au sosit sciri, că în insula Martinica și în insulele vecine, s'au produs alte cinci teribile erupțiuni vulcanice. O mie trei sute de ómeni au fost omorâți.

La ciroul Henry am avut ocaziune a aplauda eri prestațiunile escelente ale signorinei *Elvira* pe globurile rotitóre, ale d-șorei *Henrietta* ca lady-jockey, jocurile icarice ale trupei *Bendetti-Nava*, precum și prestațiunile acrobatiche ale celei mai tari dame din lume *Miss Laforte*, care ținea pe umerii săi un drug de fer cu globuri și pe de-asupra trei bărbați, la olaltă 3—400 chilograme. Tabloul monstru cu 50 armăsari și cu elefantul uriaș „*Blondin*” sub conducerea dresorului *Portmann* încă au fost mult aplaudate. Un punct de atracție a programului era frumoasa călăreță de școlă înaltă, d-șora *Feodora*.

Rectificare. În foiletonul de eri col. I, ult. rând, este a se ceti în loc de „Asociațiunii” — „societății” (sc. pentru f. de teatru.)

Pericol imaginar.

Ori-ce întărire a naționalităților nemaghiare, fie pe teren cultural — de cea-ce cu greu se poate vorbi — fie pe teren economic-financiar, e privată din partea presei șoviniste maghiare, ca un pericol pentru maghiarime. C'un astfel de pretins pericol se ocupă „*Bud. Hirlap*” de la 22 Octombrie.

Numita foie alarmeză pe cetitorii săi cu vestea, că Slovacilor din comitatele Liptau și Turoț li-au succes a lua în stăpânirea lor, prin băncile ce au înființat, pe proprietarii maghiari nobili și pe o mare parte a funcționarilor publici. Pri-

mejdia o vede diarul maghiar mai ales în aceea, că băncile slovacesci nisuesc a câștiga comunitatea de interese a Maghiarilor prin faptul, că aleg presidenți, membrii în direcțiune și în comitetele de revizuire pe cei mai cu vază proprietari maghiari, — deși băncile aceste, ca de es. cea din Turoț-St.-Mărtin, sunt înființate cu bani de ai Cehilor(?)

Ar fi ceva grozav — continuă „*B. H.*” — decât în cazul unei crize mai mari interne, băncilor acestora, aflătore în mână slovacesci, li-ar trăsni prin minte de a refusa creditul tuturor funcționarilor de stat și administrativi și ar da pe mâna esecutorilor pe proprietarii maghiari cu polițe; i-ar face astfel peritori de fόμε chiar cu ajutorul legilor maghiare.

Ca să discrediteze și mai mult aceste bănci, foia pomenită spune, că ele gravitează spre Praga și Brünn și că o însemnată resursă pentru ele sunt banii din America; că ele au contribuit în mare măsură la sêrăcirea populațiunii din parțile nordice ale țerii, și la urmă întrebă, că cine va scăpa populația acesta de pri-mejdia ce-o amenință?

ULTIME SCIRI.

Viena, 22 Octombrie. În ședința de ađi a „*Reichsrath*”-ului a fost mare cêrtă între Cehi și Germani, provocată de germanul Hoffmann, care a đis, că egala îndreptărire a Cehilor însemneză isgonirea funcționarilor germani și înlocuirea lor cu funcționari cehi. Cere guvernului să dea Germanilor din Silesia ceea-ce li-au luat Cehii și Polonii. Deputatul ceh *Sehnal* vré să vorbescă în limba cehă. Germanii îl intrerup, ér *Berger* insultă pe Cehi. Erau cât paci să se încare. În mijlocul marelui sgomot președintele a trebuit să suspendeze ședința.

Berlin, 22 Octombrie. „*Berliner Tageblatt*” află din Constantinopol, că ambasadorii de acolo formuléză o notă prin care cer Porții reforme radicale în Macedonia, cu un gevernator creștin.

Diverse.

Căderile principelui Gorciacoff. Când Țarul Alexandru al II-lea vizită pentru întâia óră Bucuresci, în suita lui se afla și principele Gorciacoff. În capitala României, cărutul diplomat avú trei aventuri. Etă-le: La palat, principele Gorciacoff luând mâna domnișorei Rosetti, ca să o sărute, alunecă pe parchet și căđu. Când se urcă într'o trăsură a curții spre a se plimba, un cal se speria, începú să sară și răsturnă trăsura. Când se plece la gară, se rupse osia echipajului și principele căđu pentru a treia óră, împreună cu I. Brătianu, care-l înșoțea. Nicl una din aceste căderi însă nu avurá urmări mai grave; din contră, ele făcură pe principele să facă o glumă, spunend lui I. Brătianu: „Astăđi am avut trei întâmplări de om tiner”.

Sosiți în Brasov.

Pe ziua de 22 Octombrie 1902.

Pomul verde: Meloecz, Zifferblatt, Simkovits, Budapesta; Domokos, Csernátón; Imre, Etfalva; Benke, Eresztévív; Ugron, Covasna; Melik, Bartha. S. Sănșeorgiu; Korb, Bucovina; Borbély birjar, Bucuresci; Telogescu, Sinaia; Alesander. Brăila; Vatilntev, Archimandritii, Zankovici, Ploiesci; Korodi birjar, Bucuresci.

Coróna: Popescu, Ploiesci; D-na Grund, A. Iulia; Alajos, Cămpulung.

Europa: Arab, Predeal; Săceleanu, Călăraș; Alois, Lovitanu, Lecca, avocat, Dr. Petrini, Bucuresci; Homonnai, Clușii; Schwarz, Orosháza, Schlesinger, Lang, Gergely, Friedmann, Budapesta; Stricker, Scholtes, Viena: Simon, Orăștie.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Octomvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.80
Renta de coróne ung. 4%	97.45
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	90.15
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	97.60
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—
Bonuri rurale ungare 4%	100.—
Bonuri rurale croate-slavone	156.—
Impr. ung. cu premii	100.65
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	100.45
Renta de argint austr.	120.70
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de aur austr.	91.65
Losuri din 1860.	150.25
Acții de-ale Băncei austro-ungar.	15.78
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	702.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	668.75
Napoleonori	19 05 1/2
Mărci imperiale germane	116.90
London vista	239.15
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de coróne	95.15
Note italiene	—

Cursul pieței Brașov.

Din 23 Octomvrie n. 1902.

Banot rom. Cump.	18.90	Vend.	18.94
Argint român.	18.80	"	18.88
Napoleonori.	19.04	"	19.07
Galbeni	11.20	"	10.30
Ruble Ruseset	2.54	"	—
Mărci germane	117.25	"	—
Lire turceset	21.40	"	21.50
Scris fonc. Albina 5%	101.—	"	102.—

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat séu lunare.

Schimbare de local.

Subscrisul aduc la cunoștința On. Public, că m'am strămutat **Magazinul de încălțăminte** din Strada Porții nr. 34, tot în aceeași Stradă sub nr. 8, vis-à-vis de prăvălierul A. Resch. cu distinsă stimă

IOAN D. AVRIGEANU
Deposit și confecțiune de încălțăminte, Brașov, Strada Porții nr. 8

Cancelaria de construcțiuni a Domnilor

GEBRÜDER FINK

se află în Strada Vămi nr. 30.

2—5.(718)

Se caută un tânăr

român din familiă bună, care ar dori să intre ca **practicant** pe 3 1/2 ani fără salariu, numai cost și cuartir la o prăvălie de coloniale și ferărie.

A-se adresa la Domnul

Ios. Onițiu
în Sas-Sebeș.

(717,2—3.)

Nr. 15043—1902

PUBLICAȚIUNE

Prin acesta se aduce la cunoștința publică, că la 24 Noemvrie a. c. 10 ore a. m. se va ține licitațiune cu oferte în localitățile oficiului silvanal orășenesc (sub Bucium) Nr. 9 pentru vinderea de pe trunchiuri a următoarelor cantități de lemn și anume:

a) În revirul silvanal orășenesc din Cernat se va vinde tot produsul de lemn de pe 5 ani din tăietura regulată „Davidmárton völgy“ clasa de exploatare A I secția 4—7. Exploatarea se face se face de la anul 1903—1908 pe o cantitate de 7343 m³ de brădet (80% brad și 20% molitiv) și 1110 m³ fag, séu anual 1469 m³ brad și molitiv și 224 m³ fag.

Vadiul: pentru brad 1100 cor. pentru fag 60 cor.

b) În același cerc silvanal clasa de exploatare A IV. 21 în „Predeluț“ se află de yendare pe 10 ani de țilele cantul de lemn de folosit 992 m³ de brad (1903—1912) carele însă conform planului de exploatare, se poate exploata într'un singur an.

Vadiu 150 coróne.

Prețurile se fixează din oficiu și oferte sub aceste prețuri nu se vor considera — anume:

a) În valea David Marton pentru brad și molitiv per m³ 1 cor. 42 fil. pentru fag pro m³ 50 fil.

b) în Predeluț pentru un metru brad 1 cor.

Ofertele sunt a se face în scris, a se sigila, a se provede cu vadiul menționat mai sus și a se presenta până la ziua licitațiunei adecă până la 24 Noemvrie a. c 10 ore a. m. la oficiul silvanal orășenesc. În acest ofert este a se induce și declarațiunea că oferentul cunoșce condițiunile de ofert și de contract și că se supune acelora fără nici un încungiur.

Oferte ulterioară nu vor fi considerate:

Condițiunile de ofert și contractuale precum și datele despre grosimea și numărul tulpinelor se pot lua în vedese în fie-care zi dela 8—12 ore a. m. în localitățile oficiului silvanal orășenesc (sub Bucium Nr. 9) și în localul administrațiunei silvanale orășenesci din Cernat.

Brassó, în Octomvrie 1902.

(72),1—1)

Magistratul orășenesc.

Sz. 9364—1902.

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Savu Andrei végrehajtatónak kiskoru (Silea Juon és Victor I. Nicolae végrehajtatást szenvedő elleni 198 kor. — fil. tökekövetelés és járulékaí iránti; továbbá Ohrenstein Salamon végrehajtatónak 228 kor. 80 fil. s jár., ugyszintén Freciu Máté vgrhajtatónak 31 kor. töke s jár.; végül Telea János és trsa vgrhajtatónak 396 kor. töke s jár iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvő, a földvári 146 sz. tljkvben foglalt végrehajtatást elrendelte és Silea Reveca szl. Popa nevén a 10 314 hrsz. ingatlanra 7 kor.

335	hrs	ingatlanra	14 kor.	4789	"	"	3
339, 340	"	"	382	4863	"	"	2
729	"	"	9	4879	"	"	7
830	"	"	4	4884	"	"	5
1070	"	"	15	4914, 4915	"	"	3
1100	"	"	17	4974	"	"	6
1203	"	"	8	5021	"	"	17
1337, 1338	"	"	21	5066	"	"	6
1470/b	"	"	7	5072	"	"	6
1643	"	"	7	5394	"	"	1
2027	"	"	10	5397	"	"	1
2046	"	"	33	5575	"	"	1
2331	"	"	9	5591	"	"	6
2400	"	"	32	5622	"	"	20
2408	"	"	19	6158	"	"	6
2503	"	"	9	6168	"	"	13
2519	"	"	23	6375	"	"	13
2559	"	"	16	6454	"	"	23
2564, 2566	"	"	10	6531	"	"	13
2644, 2684	"	"	3	6616	"	"	58
2754	"	"	1	6631	"	"	03
2779	"	"	4	6641	"	"	2
2774	"	"	20	6787	"	"	17
2867	"	"	13	6987	"	"	36
2828	"	"	1	7059	"	"	10
2835	"	"	1	7747	"	"	4
2842	"	"	7	7961	"	"	50
3008	"	"	46	8326	"	"	31
4248	"	"	1	8372	"	"	4
4373	"	"	10	8505	"	"	13
4473	"	"	15	8604	"	"	29
4520/b	"	"	15	8837	"	"	7
4690	"	"	3	9312/b	"	"	12
4745	"	"	3	9335	"	"	42
4757, 4760	"	"	12	koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi November hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor Földvár községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fog.			

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított sz-bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi július hó 10 ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság

Tömös, kir. albiró.

719,1—1

La stéua mare d'aur.

Am onórea a aduce la cunoștința On. public din loc și împrejurime, că **am deschis pe piața acésta** și anume în **Strada porții Nr. 21** (în fosta prăvălie de tricotaj alui Georg Foith)

Magazin cu Librărie și Papetărie

unde se pôte căpéta afară de produsele mele renumite de legătorie de cărți și **catastifuri, mărfuri de galanterie** din resortul legătoriei de cărți, **Passepartoutes, ióte articolele, ce obvin în comerțul de hârtie și rechisiții de scris**, cu cari sunt bogat asortat.

În călătoria mea pentru aprovizionare în Budapesta și Viena am ales numai ce au fost mai **nou**, mai **frumos** și mai **bun**. Tot ce se pôte dori în specialitatea de

Confecțiuni de hârtie,

requisite de școlă-, scris-, și desemn se pôte căpéta dela prețul cel mai ieftin până la cele mai fine și mai scumpe calități.

Comande pentru note și cărți se efectuează imediat. Legarea cărților se eșecută în atelierul meu recunoscut **solid și trumos**.

Pentru cadouri practice de tērgul ocasional recomand **casete cu hârtie de scris** minunat de frumoșe și ieftine, ajustate forțe modern. La dorință se pôte imediat grava în aur numele și datumul.

Mare asortiment de **cărți postale** cu poesii și fotografii. **Albume** cu prețuri forțe ieftine

Apelez la o cercetare număróșă semnez

cu tótă stima

Wilhelm Haydecker.

Mare asortiment de cărți postale diferite feluri.

A V I S.

Prenumeratiile la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face și renoi ori și când la 1-ma și 15 a fie-cărei luni.

Domni abonenți să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca expedarea să li-se facă după stilul nou.

Domni, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arete și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans“.